

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 15-41

Beslissing van 16 april 2015
in de zaak 15-41
naar aanleiding van de klacht van:
klaagster
tegen:
verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna "de voorzitter") heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland van 17 maart 2015 met kenmerk RvT 14-0130 (en 14-0129)/TRC/ml, door de raad ontvangen op 18 maart 2015, en van de op de daarbij gevoegde inventarislijst vermelde stukken.

1 FEITEN

1.1 Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.

1.2 In januari 2014 heeft de moeder van klagster zich tot verweerder gewend in verband met een arbeidsgeschil met haar werkgever, L.. Klagster werkte ook bij L. en heeft zich op 17 december 2013 eveneens ziek gemeld. L. meende dat klagster niet ziek was en dat zij zich alleen maar had ziek gemeld in verband met de situatie van haar moeder. Het loon werd niet volledig uitbetaald. Klagster wendde zich in dezelfde periode eveneens tot verweerder. Er is een toevoeging afgegeven voor de zaak van klagster, waarbij klagster een eigen bijdrage van EUR 196,- moest voldoen.

1.3 Bij mails van 3 en 5 maart 2014 maakte (de vertegenwoordigster van) klagster aan verweerder duidelijk dat klagster niet meer voor L. wilde werken en dat zij en haar moeder allebei een vertrekregeling wilden met circa EUR 50.000,- per persoon als vergoeding. Verweerder heeft klagster op 5 maart 2014 laten weten dat dit geen realistische verwachting was en heeft daarbij gemeld dat bij een neutrale vergoeding sprake zou zijn van € 3.159,-- respectievelijk € 22.522,--. Vervolgens heeft klagster verweerder toestemming gegeven om bij L. te onderzoeken of zij bereid waren tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst van haar, en van die van haar moeder te komen, met betaling van een vergoeding waaruit de verwijtbaarheid van L. zou blijken.

1.4 Na een aantal verkennende e-mails met de arbeidsjurist van L. heeft verweerder uiteindelijk op 24 maart 2014 een concreet beëindigingsvoorstel gedaan aan L. namens klagster en haar moeder, waarbij hij vroeg om betaling van een ontbindingsvergoeding met een correctiefactor tussen 1,5 en 2. Per e-mail van 26 maart 2014 heeft de arbeidsjurist van L. daarop gereageerd met de opmerking dat L. geen enkele verwijtbaarheid aan haar zijde zag en dat zij niet bereid was om enige vergoeding te betalen. Volgens L. was het klagster die afscheid wenste te nemen van L..

1.5 L. deed in dezelfde e-mail een tegenvoorstel, waarbij de arbeidsovereenkomst van zowel klagster als die van haar moeder per 1 juni 2014 zou worden beëindigd, maar waarbij geen vergoeding zou worden betaald. Dit voorstel kon tot en met 28 maart

om 12.00 uur geaccepteerd worden en anders zou L. de re-integratie opstarten. Verweerder heeft de e-mail van L. dezelfde middag nog doorgestuurd aan klagster met het verzoek daarop te reageren. Klagster heeft daarop per e-mail van 26 maart 2014 aan verweerder geschreven:

“Bij deze ga ik dus niet akkoord met het tegenvoorstel van L. en willen dit door de rechter laten oplossen middels een bodemprocedure. Daarom vragen wij u of u de stukken kunt opstellen voor het starten van die bodemprocedure.”

1.6 Per e-mail van 2 april heeft verweerder klagster geschreven dat hij de kans dat klagster recht had op een vergoeding klein achtte, zolang L. aangaf bereid te zijn middels gesprekken de problemen op te lossen. Verweerder bevestigde in deze e-mail voorts dat het zijns inziens onverstandig was om zomaar te gaan procederen. Ten slotte heeft hij in deze e-mail bevestigd dat klagster de eigen bijdrage van EUR 196,- nog moest betalen en vroeg hij haar op welke wijze dat betaald zou worden.

1.7 Op 9 april 2014 heeft klagster verweerder een e-mail gestuurd waarin zij hem kenbaar maakte dat zij besloten had over te stappen naar een nieuwe advocaat. Klagster vroeg verweerder daarbij om de werkzaamheden per direct stop te zetten. Verweerder heeft vervolgens zijn werkzaamheden neergelegd. Uit het dossier blijkt niet hoe de arbeidskwestie met L. is afgelopen.

1.8 Bij brief van 9 mei 2014 heeft klagster zich bij de deken beklagd over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

- a) klagster te adviseren akkoord te gaan met het voorstel van de wederpartij terwijl dit geen goed voorstel was;
- b) niet of nauwelijks te reageren op berichten van klagster;
- c) te weigeren een (kort geding)procedure op te starten;
- d) een deadline te missen;
- e) facturen te zenden zonder dat eerst de tussenstappen besproken zijn.

De onderliggende klacht lijkt te zijn dat verweerder zich heeft laten omkopen door de wederpartij.

3 VERWEER

3.1 Verweerder geeft aan dat hij inderdaad voor klagster en haar moeder heeft opgetreden ter zake hun arbeidsconflict met L.. Klagster en haar moeder hebben zich eind 2013 ziek gemeld bij hun werkgever en wilden rechtsbijstand van hem. Hij stond klagster bij op basis van een toevoeging.

3.2 Verweerder heeft klagster en haar moeder geadviseerd aangaande de gesprekken met de bedrijfsarts en heeft getracht om een minnelijke regeling te treffen met L..

3.3 Uiteindelijk bleek aan verweerder dat de standpunten van klagster en haar moeder en van hun werkgever dusdanig ver uiteen lagen dat een minnelijke regeling niet tot de mogelijkheden leek te behoren. Verweerder heeft klagster en haar moeder erop gewezen dat de bedragen die zij als ontslagvergoeding wensten te ontvangen niet haalbaar waren en heeft hen afgeraden hierover een procedure te starten.

3.4 Verweerder betwist dat hij klachtwaardig zou hebben gehandeld. Ook heeft hij hen aangegeven geen verdere werkzaamheden te zullen verrichten indien hij geen duidelijkheid zou krijgen over de betaling van de eigen bijdrage. Vervolgens kreeg hij een overnameverzoek. Verweerder merkt op dat de eigen bijdrage nog niet voldaan is.

4 BEOORDELING

4.1 De nieuwe Advocatenwet is van toepassing op klachten die op of na 1 januari 2015 zijn ingediend bij de deken. De onderhavige klacht is vóór 1 januari 2015 ingediend bij de deken en wordt door de raad van discipline derhalve behandeld en beoordeeld

op grond van de oude Advocatenwet, zoals die tot 1 januari 2015 gold. Waar in deze beslissing naar de Advocatenwet wordt verwezen, wordt de oude Advocatenwet bedoeld.

4.2 Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel oordeelt de voorzitter dat uit de stukken niet blijkt dat verweerder klaagster heeft geadviseerd in te stemmen met het voorstel van 26 maart 2014 van de wederpartij. Wel heeft verweerder klaagster duidelijk proberen te maken dat haar wensen ten aanzien van een vergoeding niet realistisch waren nu het initiatief van de beëindiging voornamelijk bij haar lag, terwijl L. instak op re-integratie. De inschatting van verweerder met betrekking tot de kans van slagen van de arbeidszaak van klaagster komt de voorzitter niet onredelijk voor.

4.3 Met het tweede klachtonderdeel stelt klaagster dat verweerder niet of nauwelijks zou hebben gereageerd op berichten van klaagster en haar moeder. Uit de stukken blijkt echter dat verweerder wel heeft gereageerd op vele e-mails die namens klaagster werden verstuurd. Dit klachtonderdeel mist dan ook feitelijke grondslag. Dat verweerder mogelijk niet op elke mail en elk telefoontje heeft gereageerd doet daar niet aan af.

4.4 Het derde klachtonderdeel betreft de weigering een (kort geding)procedure op te starten. Verweerder heeft klaagster en haar moeder per mail van 13 maart 2014 al uitgelegd dat een kort geding niet de weg was, die kon worden gevolgd bij de wens tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Dat verweerder in een later stadium een procedure tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst heeft ontraden -van weigering blijkt niet uit de overgelegde stukken- waarbij hij schriftelijk aan klaagster bevestigd heeft dat een dergelijke procedure wat hem betreft geen of nauwelijks kans van slagen had, is niet onbegrijpelijk of onredelijk.

4.5 Dat verweerder een deadline zou hebben gemist, baseert klaagster kennelijk op de brief van 31 maart 2014 van L. aan haar moeder, waarin staat dat namens de moeder van klaagster niet meer is gereageerd op het voorstel van L. van 26 maart 2014. In haar e-mail van 26 maart 2014 aan verweerder hebben klaagster en haar moeder duidelijk en onomwonden aan verweerder medegedeeld dat zij het voorstel van L. absoluut niet wensten te accepteren. Zij wensten geen tegenvoorstel meer te doen, maar verlangden van verweerder dat hij onmiddellijk een procedure opstartte. Onder die omstandigheden valt niet in te zien wat het expliciet afwijzen van het tegenvoorstel van L. op 28 maart 2014 voor klaagster had opgeleverd.

4.6 De strekking van het laatste klachtonderdeel is niet heel duidelijk. Als klaagster bedoelt verweerder haar geen factuur had mogen sturen terzake de eigen bijdrage klopt dat niet. Verweerder heeft steeds duidelijk gemaakt dat hij van klaagster verwachtte dat de eigen bijdrage betaald zou worden voordat hij verdere werkzaamheden voor haar zou verrichten, zodat ook geen ruimte is voor gegrondverklaring van het laatste klachtonderdeel

4.7 Ten slotte: voor het door klaagster geuite vermoeden dat verweerder is “omgekocht” door klaagsters wederpartij bestaat geen enkele aanwijzing.

4.8 Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klachten, met toepassing van artikel 46g Advocatenwet, dan ook kennelijk ongegrond verklaren.

BESLISSING

De voorzitter wijst de klachten af.

Aldus gewezen door mr. M.J. Grapperhaus, plaatsvervangend voorzitter, met bijstand van mr. S. Le Noble als griffier op 16 april 2015.

Griffier Voorzitter

Deze beslissing is in afschrift op 16 april 2015 per aangetekende post verzonden aan:

- klaagster

en per gewone post aan:

- klaagster

- verweerder
- de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland.
- de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten